

Heja på båda lagen

Ashley Stark

(Baserad på en verklig händelse)

Det här hände i Sydkorea.

Jayne tog en sista tugga av sina nudlar. Mmmm. Jättegott!

"Kom så spelar vi Yut Nori!" sa morbror Ji-Ho.

Det var den tiden på året igen! Hennes familj firade *Chuseok*, en koreansk tacksägelsedag. I dag hade Jaynes familj samlats för att äta massor av mat och spela Yut Nori tillsammans. Yut Nori var Jaynes favoritspel.

Alla satt i en ring på golvet. Jayne såg sig omkring. Vilket lag ville hon vara med i? Hon flyttade sig så att hon satt bredvid morbror Ji-Ho. "Jag vill vara i ditt lag!" sa hon. "Vi kommer att vinna stort!"

Morbror Ji-Ho skrattade. "Med dig i vårt lag har vi verkligen en god chans!"

Jaynes mamma ställde spelbrädet mitt i ringen. Jayne hjälpte henne att ta fram spelpjäserna. De delade ut de fyra pinnarna till laget som skulle börja.

Jaynes kusin Ana började. Hon kastade upp pinnarna i luften. Sättet som pinnarna landade på visade hur många steg laget kunde flytta på spelplanen. Alla fyra pinnarna var vända neråt, vilket innebar att Ana fick en Yut! Hon fick flytta sitt lags spelpjäs framåt fyra rutor och fick kasta igen.

Men Ana var inte med i Jaynes lag.

Jayne rynkade pannan. Hon ville inte att det andra laget skulle vinna!

Jayne lade armarna i kors och rynkade pannan. "Jag hoppades att hon inte skulle få något bra kast", viskade hon till morbror Ji-Ho.

"Upp med humöret!" sa morbror Ji-Ho. "Spelet har bara börjat." Han log uppmuntrande.

Efter Anas andra omgång kastade Jaynes lag pinnarna. Men de fick inte flytta sina pjäser lika långt som Anas lag.

För varje omgång hejade Jaynes familjemedlemmar på och skrattade. Jayne såg

spelpjäserna röra sig runt spelplanen. Alla hade roligt.

Alla utom Jayne. Hennes lag höll fortfarande på att förlora.

Till slut var det Jaynes tur. Hon kastade pinnarna i luften, men bara en landade nedåt. Hennes lags spelpjäs fick bara gå framåt ett steg.

Jayne korsade armarna. "Jag slutar!" utbrast hon. "Jag ville att vi skulle vinna."

Plötsligt var alla tysta. När hon tittade upp stirrade hennes familj på henne. De verkade förvånade över att hon var så arg.

Jayne blev varm om kinderna. Det kändes hemskt att hon inte var glad för sin familjs skull. Hon blev vanligtvis inte så arg. Hon ställde sig upp för att lämna ringen.

Morbror Ji-Ho sträckte ut handen. "Du behöver inte gå härifrån", sa han. "Att vinna är inte allt. Försök bara ha roligt."

"Okej." Jayne satte sig ner igen. Hon ville ha roligt som alla andra. Hon tog ett djupt andetag och såg sin kusin Ben kasta pinnarna.

"Bra kast, Ben!" sa morbror Ji-Ho. Han lät glad.

Jayne tittade på morbror Ji-Ho med vidöppna ögon. Han hejade på det andra laget! Kanske var det därför han hade så roligt.

När det var nästa omgång bestämde Jayne sig för att heja på alla i båda lagen. Morbror Ji-Ho hade rätt. Att vinna var inte allt. Jesus kunde hjälpa henne att vara glad för sina familjemedlemmar även om hon förlorade.

När det var Anas tur igen log Jayne mot henne. "Lycka till! Du klarar det här."

Från andra sidan ringen log Ana tillbaka. Jayne kände sig varm inombords. Hon hade redan roligare! ●

"Så mycket i vårt liv beror på vår inställning. Sättet vi väljer att se saker och ting och hur vi agerar mot andra har stor betydelse."

President Thomas S. Monson (1927–2018), "Lev ett överflödande liv", *Liahona*, jan. 2012, s. 4.